

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 49 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Na oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani 13. maja.

Naši nasprotniki so se že večkrat radi s tem ponašali, da je v njih taboru inteligenca in kapital. Kar se tiče inteligence, svet že ve, da je največ le lepa fraza, ker naši nemškutarji, pa tudi avstrijski Nemci se ne morejo ponašati, da bi glede kulture presegali avstrijske Slovence. Da neso tako srečni, da se opirajo na veliko kulturo Nemcev v rajhu, bi se od nemške kulture pač avstrijskim Slovonom ne bilo bati nikake nevarnosti, ker je dovolj znano, da avstrijski Nemci, posebno, kar se znanosti tiče, neso plodoviti.

Nekoliko drugače je pa, kar se tiče kapitala. V njih rokah so razni mogočni denarni zavodi, v katere se ne stekajo le nemški kapitali, temveč tudi slovanski denar, katerega porabljajo potem proti nam. Znano je, kako na naš narodni razvoj pritiska kranjska hranilnica, ker so Nemci tako srečni, da jo imajo v rokah. Nji se je največ zahvaliti, da se je v našem mestu osnovala šola nemškega „Schulvereina“ in razna nemška društva, katera bi že ne vegetirala, da jim hranilnica ne daje življenske moči, v podobi denarne podpore. Še bolj pa čutijo pritisk nemških denarnih zavodov naši bratje v sosednjih pokrajinah. Na Štajerskem skušajo nemški denarni zavodi preprečiti slovensko upisovanje v zemljiške knjige s tem, da preté, da ničesar ne posodijo kmetu, ki ima kak dolg slovenski uknjižen v zemljiški knjigi. Posebno so pa dobro orodje za volilne agitacije taki denarni zavodi.

Da preprečijo ali vsaj oslabé slabi upliv nemških in nemškutarskih denarnih zavodov, so slovenski rodoljubi po geslu, da treba klin s klinom zbijati, jeli snovati slovenske posojilnice. Posebno na Štajerskem so že osnovali mnogo taci posojilnic a, s tem skoro uničili upliv nemških zavodov. Nemci sami dobro vedó, kak pomen imajo naše posojilnice kar nam že spričujejo mnogi napadi na gospoda Miho Vošnjaka, ki ima mnogo zaslug za snovanje taci zavodov. Zadnji čas so pa jeli tudi po Koroškem Slovenci snovati posojilnice, od katerih nekatere že z lepim uspehom poslujejo.

Posebno jih pa bode v oči „Južno-štajerska

hranilnica“, ker se boje, da bode postala nekako središče slovenskih posojilnic na Štajerskem in Koroškem. Vsled tega je pa zaradi te hranilnice bil brup v štajerskem deželnem zboru in so celo v državnem zboru interpelovali vlado, zakaj da jo je dovolila. Strah pred to hranilnico je tem večji, ker se bojé, da bi utegnili omajati stališče nekaterim njihovim zavodom. Če pa izgubé svoje denarne zavode, so pa popolne ničle.

Posebno dobro pa pozna nevarnost, ki preti nemškemu gospodstvu, koroški deželni odbor in deželni zbor. Dobro vedo, kako važen faktor so posojilnice, je deželni zbor sklenil, da bode z deželnimi podporami podpiral snovanje posojilnic. Ker imajo v deželnem zboru koroškem nemški liberalci veliko večino, to je oni elementi, ki se nikdar neso posebno brigali za blaginjo kmetov in so vedno zagovarjali pod pretvezo svobode prosto oderuštvo, si lahko mislimo, da tudi pri tem sklepu deželnega zbora ni vodila skrb za revno kmetstvo prebivalstvo, temveč vsi drugi oziri. S svojimi posojilnicami hočejo le pridobiti si dobro orodje za germanizacijo. In kaj menite, komu so pa izročili snovanje posojilnic? Nikomur drugemu, kakor nemškemu „Bauernbundu“, kateri ima tudi pri bodočih volitvah za Nemce z vso silo delovati proti nam. S pomočjo tega „Bauernbunda“ mislijo odločilni krogi v Celovci zatreti vsako slovensko gibanje onostran Karavank. Kakor čitamo v zadnjem „Miru“ osnovali so „bauernbundarji“ že posojilnico v Dobrli vesi. To se bode zgodilo tudi drugod po slovenskem Koroškem, kjer jih Slovenci ne prehité.

Ta stvar je velicega pomena, in dolžnost rodoljubov je, da začno tudi v tem oziru takoj delovati nasproti „bauernbundarjem“ in snovati nove posojilnice. Pa tudi nekoroški Slovenci morajo v tem oziru, kolikor je moč, podpirati svoje koroške brate. Tu gre za naš obstanek. Če Nemci osnujejo večje število posojilnic mej Slovenci, katera bode podpirala dežela in še drugi faktorji, bode nevarnost jako akutna, da s pomočjo posojilnic in družih denarnih zavodov v zvezi z društvom „Südmark“ ter z nemškimi šolami zatré ali pa spodrinejo slovenski element na Koroškem. Če se za časa ne upremo temu nem-

škemu navalu, utegne biti Koroška izgubljena za slovenstvo.

Železnica Loka-Divača.

(Govor g. državnega poslanca dr. Ferjančiča v državnem zboru dne 8. maja 1890.)

Visoka zbornica! Izročil sem v seji dne 19. aprila peticijo več kranjskih občin, da bi se dodelala državna železnica v Trst s tem, da se zgradi proga Divača-Razdrto-Loka in danes si usojam v kratkem podpirati to peticijo. Stvar gotovo ni nova. Pečajo se ž njo interesovani krogi in pokrajine že več let. V debati dne 20. oktobra 1887. leta se je jako dobro pojasnila na vse strani. Od kar se je zgradila državna železnica Hrpolje-Trst se je zanimanje za to železnico še povečalo. Ker se je stvar že tolistranski razpravljala in je zatorej izvestno že znana, hočem jo le še ob kratkem pojasniti in omejiti se na one okoliščnosti, ki pri tem vprašanji posebno pridejo v poštev. Gospoda moja, vsekako je čudno, da je Trst zvezan le z jedno železnico z notranjimi deželami naše države. To se nam mora zdeti tem čudnejše, če pogledamo druga primorska mesta, zlasti mesta ob Sredozemskem morji in če se ozremo, recimo tudi le na Reko.

Južna železnica, jedina železnica, ki veže Trst z notranji deželami našega cesarstva, pa tudi ni kratka. Južna železnica ni imela namena, Dunaja in severnih pokrajin avstrijske države po najkrajšem potu zvezati z morjem, s Trstom. Ko so gradili južno železnico, neso toliko gledali, da bi bila kratka, temveč, da zvežejo z železnico večja mesta naše države, in je zatorej precej dolga postala.

Če hočemo varovati Trst pred konkurenco mest ob Sredozemskem morji in severnomorskih pristanišč, če hočemo doseči, da si Trst zopet pridobi ono prekmorsko trgovino, katero so mu odvzela severnonemška pristanišča — in saj je znano, da dobivamo sedaj iz Hamburga blago, katero smo poprej dobivali iz Trsta — treba, da napravimo najkrajšo zvezo avstrijskih notranjih dežel s Trstom in morjem.

Resnica je, da se z diferencialnimi tarifi okrajšajo naravne daljave, pa to sredstvo nema trajnosti,

LISTEK.

Uničeno življenje.

Češki spisal Ladislav Stroupežnický; preložil Vinko.

III.

(Dalje.)

Skoro vse evropske države priznale so pragmatično sankcijo, kajti priznana je bila na zborih dednih dežel. Jediní volilni knez bavarski, Karol Albert, poznejši cesar nemški Karol VII., sprog Marije, mlajše hčere cesarja Josipa I. ni priznal pragmatične sankcije, in ko je umrl Karel VI. leta 1740., takoj je protestoval proti sankciji, hoteč s pomočjo Francije, Španije, Saksonske in Pruske razdeliti avstrijsko državo.

Pričela se je vojna.

Leta 1741. je Karol Albert z vojsko udrl na Zgornje Avstrijsko in dobivši Linc, dal se je razglasiti za nadvojvodo, potem pa je z vojsko udaril na Češko.

Na jesen leta 1741. bil je okraj Prahenski, najbližji Zgornjemu Avstrijskemu, poplavljen od vojske bavarske in francoske.

Koncem meseca oktobra dobljene so bile Bu-

dějovice in kmalu nato tudi Pisek, potem pa je združena vojska spešila proti Pragi.

Posestvom gospé Poliksene de los Olivos je po naključji vojska prizanesla, a s tem še ni bila odstranjena vsaka nevarnost; zategadel ni čudo, da je vladal v gradu in v celi okolici velik strah.

December se je nagibal h koncu. Zima je bila precej huda in snega je palo obilo. Pusto je bilo okolu gradu, kojega črno zidovje se je ostro črtalo na sneženih zametih, in tiho po okolici, kajti rečica pod skalovjem, pokrita z debelim ledom, ni več šumela... umolknila je.

V tem času prišel je v grad drag gost, izpovednik, prijatelj in svetovalec gospé Poliksene, jezuit Anton Koniáš.

Tačas je bil zloglasni ta duhovnik baš v petdesetem letu svoje starosti, kajti porodil se je leta 1691. Dospevši do časti magistra filozofije, ustopil je v red jezuitski ter se goreče bavil z uzgojevanjem mladeži. Predsto ništvo reda, spoznavši ognjeno zgovornost Koniášovo in nenavadno gorečnost v veri, odposlalo ga je kot misijonarja, da bi kmetstvo ljudstvo po Češkem in Moravskem potrjeval v veri. Fantastiški ta duhovnik znal je z grozno zgovornostjo slikati muke peklenske in opisati je z bujnimi obrazy; grmel je z večnim pogubljenjem, svoje govore pa

je delal tehtovitejšé z jeznim kretanjem, mahanjem z rokó in izpreminjanjem glasú, katerega je znal zvijati, kakor je le hotel, tako da je fantazijo poslušalcev na vso moč razpalil in so se mnogi skoro zblazneli vračali od njegovih propovedij. Sosebno ženske so prelivale potoke solzá, kadar je Koniáš slikal grozo večnih muk.

Najuničevalnejša njegova delavnost pa je bila v zasledovanji čeških knjig, češ, da so krivoverske; ljudje, prepričani od njegove zgovornosti in prestrašeni od groženj, so mu jih sami donašali. Te knjige pa je bodi si palil, bodi si iztrgujoč liste odstranjeval krivoverska mesta, ali pa je slednjič posamezne vrste s črnilom tako počrnoval, da jih ni bilo mogoče čitati. Kjer pa zgovornost ni zadostovala, tem se je Koniáš posluževal tudi sile ter urade jemal na pomoč.

Potujoč po Češki in Moravski delal je sežigaje knjige literaturi češki večjo škodo nego li svoje dni vojne same z vso svojo krutostjo.

Pohod tega moža bil je gospéj Polikseni v nemalo tolažbo.

„Sam Bog vas pošilja, čestiti gospod“, radovala se je, vsprejemši ga; „dolgo časa že pogrešam vašega sveta.“

„Ni mi bilo mogoče prej priti, milostiva gospa;

poleg tega ima še to slabo stran, da s tem, da se dajo posamičnim krajem velike ugodnosti, se drugim večkrat jako škoduje.

Pa dovolite mi, da opozorim na nevarnosti, katere imamo pri sedanjih razmerah in o katerih je jako želeli, da jih odpravimo. Ves promet s Trstom se vzlic državnim železnicam vrši od Ljubljane do Divače le po tirovih južne železnice.

Ta proga je brez dvombe prištevati onim delom južne železnice, ki so izpostavljeni največ nevarnostim. Le pogledajte Ljubljansko barje, ki ima mehko podlago, kateri preté še povodnji. Tu morajo težki vlaki voziti s posebno opreznostjo. Vzemite ogromni, gotovo marsikomu izmed vas znani viadukt v Borovnici na konci Ljubljanskega barja, objekt, ki se gotovo kaj lahko poškoduje. Če bi se ta viadukt dosti poškodoval, bil bi za dolgo ves promet s Trstom ustavljen. To neugodnost so tudi mnogi videli in že so mislili železnico zgraditi drugod, ob dolgi vrsti hribov.

Nadalje pogledajte le burjo, ki se posebno kaže od Postojine dalje proti Trstu. Tu so slednje leto zameti, ki slednje leto ovirajo promet; mogoči so pa tudi slučaj, kakršen je bil v marci 1887. leta, ko je bil Trst več dni kar odrezan od notranjih dežel naše države in odločen od vsacega prometa. Če se tudi le te okolnosti jemljó v poštev, priznati se mora, da dolgo ne smemo pustiti, da bi bil ves promet notranjih dežel naše države omejen na tirove južne železnice. Kaj bi pa še bilo ob vojnem času? Ta jedina železnica imela bi dosti posla s prevažanjem vojakov in vojnih potrebščin, ter bi se zatorej moral ustaviti ves promet. Če pomislite v kaki meri se rabi železnica ob vojni, in če še nadalje pomislite, da bi ob povečanem prometu utegnili nastopiti jedna onih nevarnostij, katere sem naslikal, priznali mi bode, da bi bila nevarnost za državo, če bi bili za take izredne razmere le tirovi južne železnice na razpolaganje.

Peticija, katero sem imel čast izročiti, meri pred vsem na to, da se zgradi državna železnica iz Loke v Divačo.

Ta proga ne bode izpostavljena onim nevarnostim, kakor je južna železnica. Držala bode po trdnih in zavarovanih tleh in bode sama na sebi krajša, kajti, če je sedaj zveza iz Loke v Divačo dolga 122 kilometrov, bode potem samo 88 kilometrov. Pa ne gledé na to okrajšavo, je vsa osnova državne železnice krajša, nego južne železnice. V istini dela cesarjeviča Rudolfa železnica pri Trbiži in št. Mihelji pri Ljubnem velike ovinke, in bi bilo železi, da se ti ovinki popravijo. (Prav res! na desnici.) Gledati bi se moralo, da se kje od kranjske proge napravi zveza čez Karavanke, morda čez Ljubelj v Celovec, (Prav res! na desnici.) in nadalje bi se morala napraviti zveza iz Thalheima čez Rothenmannske Ture z Rottenmannom. S temi popravami bi se proga takoj skrajšala za 150 kilometrov. Taka okrajšava bi morala imeti ugodne posledice za prevažanje in ceno blaga, zvezala bi pa tudi po najdirektnem potu z morjem avstrijske pokrajine, v katerih je najbolj razvita industrija in obrtnija, in bila bi tudi skozi Prago in s Severno Nemčijo najkrajša proga.

Vse interesovane korporacije se že več let potegujejo za to železnico. Kranjski deželni zbor je 1886. leta jednoglasno vsprejel predlog, da naj se gradi železnica Loka-Divača, deželni odbori kranjski, isterski in koroški izročili so jednake peticije, Tržaška, Ljubenska in koroška trgovska zbornica so že opetovno prosile za to železnico in pred kratkim je deželno stolno mesto Celovec s trgovsko zbornico zopet izročilo peticijo, v kateri prosi, da bi se hitro zgradila ta železnica.

Opozarjam še na to, da je zlasti trgovska zbornica v Pragi se izrekla za to zvezo in naglašala željo, da bi se češke železnice kmalu zvezale z južnimi državnimi železnicami in da se opusti grajenje vsake železnice čez Ture, katera bi bila bolj na zapadu. Praška trgovska zbornica izrekla se je torej proti vsem bolj na zapadu držačim, tako imenovanim turskim železnicam.

Praška trgovska zbornica je po mnenji mojem prav storila. Železnica, ki bi držala bolj na zapadu čez Ture, bi res nekaj koristila solnograški kronovini, a druge pokrajine avstrijske bi od nje ne imele nobene koristi. Železnica čez Ture bi ne bila družega, nego železnica za transitni promet iz Nemčije v Trst. (Prav res! na desnici.) Ta železnica čez Ture bi morda najbrž držala v Beljak, od koder bi dalje šla čez Trbiž in Predil, proti morju.

Kar se tiče železnice čez Predil, se lahko reče, da so o nji akti končani. (Poslanec dr. Steinwender: Sedaj še ne!) Ne zdi se mi čudno, da je poslanec Beljaškega mesta družih mislij; lokalne koristi so, ki ga silijo, da ugovarja. Predilska železnica držala bi v vsi svoji dolžini prav ob meji državni, če se že ne oziramo na to, da bi v Šoški dolini morale se premagati velike težkoče, ker je svet za železnico jako nepripraven. (Prav res! na desnici.) Ta okolnost je pa brez ozira na druge okolnosti z vojaškega stališča tako tehtna (Dobro! na desnici.), da ni misliti na to železnico, kakor bi jo tudi želel prebivalstvu tega kraja.

Pa od Gorice bi se zopet pokazale težave, kajti, graditi bi se morala železnica, če se hoče napraviti samostojna zveza s Trstom, z morjem, prav ob obrežji, ter bi bila izpostavljena še bolj napadom od morja. (Poslanec dr. Gregorec: Prav res!)

Kdo mi bode morda ugovarjal, da je že sedaj Trst z državno železnico zvezan z notranjimi deželami države in sicer s péažno pogodbo z dne 7. junija 1887, ki se je sklenila z južno železnico za progo Ljubljana-Divača. Res je, da se tovari, pa tudi le ti, čez to progo dalje in v nasprotni meri prevažajo.

Toda za vse, kar ima ostati na tej progí, ne veljajo ugodnosti péažne pogodbe in izvzeti sta tudi končni postaji Ljubljana in Divača.

Pri tej péažni pogodbi pa ostanejo vse neugodne razmere, katere sem poprej označil, vse nevarnosti, katere sem omenil. Ostane še vedno ona neugodnost, da železnica drži čez barje, ostane še nevarnost, da bode burja, ki razsaja po Krasu ovirala promet ali pa še ustavila zlasti ob nenormalnem času ob vojni, vožnjo na tirovih južne železnice, ki posredujejo tudi promet državne železnice.

(Konec prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 14. maja.

Državni zbor

končal bode delo svoje v petek ali pa v soboto in se drugi teden snide češki deželni zbor. Če se bode predloga ob odpisu gališkega zemljiškega dolga v tem zasedanju rešila, še ni gotovo, ker še budgetna debata utegne trajati nekaj dni, ko je oglašeni še več govornikov.

Volitve v delegacije

vrše se danes. Pogajali so se tudi Staro- in Mladočehi, da bi volili jednega Mladočeha v delegacije. Ta pogajanja neso imela uspeha, ker so Staročehi se izjavili, da grofa Lažanskega in Vašaty-ja ne volijo, družega Mladočeha pa vsacega, katerega jim naznačijo. Vašaty in Lažansky sta namreč velika nasprotnika sedanje avstrijske vnanje politike. Mladočehi se pa s pogojem, katerega so stavili Staročehi, neso zadovoljili in so izjavili, da ne vsprejmejo nobenega mandata za delegacije.

Češkonemško sporazumljenje.

Nemški in češki listi se sedaj prepirajo, ali je jezikovna naredba za Češko še v veljavi. Nemški časopisi trdó, da je ta naredba zgubila veljavo z Dunajskimi dogovori, češki pa trde, da je v polnem obsegu še v veljavi, dokler se ne razdelé okraji po narodnostih, da se torej za vse okraje na Češkem mora pri razpisu uradniških mest sedaj še zahtevati znanje obeh jezikov. Mi tu ne bomo preiskovali, kdo da ima prav, ker na vladne naredbe se itak ni dosti opirati, ker jih vlada lahko takoj prekliče. Da se pa pri razpisu uradniških mest ni zahtevalo znanje obeh jezikov že sedaj, to naj bode Čehom v opomin, da naj bodo pri daljšem pogajanju o spravi jako previdni, ker lahko vidijo, da še bode vsaka nejasnost le njim v škodo tolmačila.

Vnanje države.

Slovanski kongres.

„Novij Telegraf“ z veseljem pozdravlja vest, da se letos snide slovanski kongres. Ta list pa vender misli, da bi se ta kongres ne imel baviti z jezikovnim vprašanjem, ki se bode itak samo prej ali slej ugodno rešilo, temveč rešiti bi imel važnejša slovanska vprašanja, tako vprašanje, ali so makedonski Slovani Srbi ali Bolgari. Kar se tiče makedonskih Slovanov, se mi ne ujemamo z ruskim listom, kajti to vprašanje se na kakem kongresu z večino glasov ne bode dalo rešiti.

Srbija in Avstrija.

Javno mnenje v Srbiji Avstriji ni posebno prijazno, kar dokazuje že to, da je skoro vsem srbskim listom zabranjen uhod v Avstrijo. Nedavno je celo oficijozni „Odjek“ bil konfiskovan zaradi napadov na Avstrijo. Vladni krogi so pa Avstriji prijaznejši, ker vse stvari treznejše sodijo, nego narod. Srbi so tudi nekoliko zaradi tega nevoljni na Avstrijo, ker podpira Bolgarijo. Srbi bi namreč radi Bolgarom odtrgali več krajev, a se iz strahu pred Avstrijo bojé začeti boj, ko ne vedó za gotovo, če bi jih Rusija podpirala.

Izredna srbska skupščina

je sedaj končala svoje delo in bode v septembru nove volitve za redno skupščino. Naprednjaki se volitev ne bodo udeležili. Hud boj bode pa mej radikali in liberalci, a je pričakovati, da bodo prvi zmagali z veliko večino. Radikalci so se jako prikljubili v deželi, ker si pred vsem prizadevajo, da zboljšajo državne finance brez povišanja davkov.

Gladstone in delavci.

Vodja angleške liberalne stranke Gladstone je priobčil v angleškem listu „Lloyds News“ članek o

pretežko je bilo moje delovanje v vinogradu Gospodovem“, pojašnjeval je Koniáš. „Bil sem v Gradu; Bog je tam silnejši! Potem sem oznanjeval besedo božjo v Taboru. O, tam še ni popolnem ponehal duh krivovercev; težavno delo sem imel tam, Vsemogočni mi je je blagoslovil: sami so mi donášali knjig, okuženih po krivoverstvu, in mnogo skladalnic sežgal sem jih v večjo čast in slavo božjo.“

Te besede govoril je Koniáš takó naudušeno, kakor bi propovedoval celi množici.

In gospa Poliksena je odgovorila: „Jutri dam poklicati vse ljudstvo v cerkvico, da je potešite z besedo božjo; danes pa Vas prosim, svetujte mi.“

„Storil bom to; a prosim Vas, vsprejmite od mene ta le dar“, odvrnil je Koniáš ter dal gospéj Polikseni debelo knjigo.

Bile so to pobožne pesmi z naslovom: „Cy-tara libopěvná“, katere je Koniáš sam zložil ter jih ljudem dajal namesto sežganih knjig.

Hvaležno je gospa Poliksena vsprejela dar iz roke svojega izpovednika, potem pa mu je jela pripovedovati o Krištofu.

Imela je zdaj gotovih dokazov, da se njen sin v ljubezni, nevredni rodú in njegovega stanú, vnel za preprosto dekle. Zahaja neki v hišo, v kateri

biva njen oče ter često po več ur tam ostaja. V začetku, dejala je, da tega ni imela za takó važno, marveč stoprav pozneje, ker Krištof se je jako izpremenil.

„Vi jedini, čestiti oče, morete ga z besedo božjo z blodnih potov pripeljati na prave.“

„Aj, ta mirni, pobožni in poslušni mladenič, katerega so moji bratje uzgajali v božjem strahu?“ čudil se je Koniáš. „Milostiva gospa, govoriti moram ž njim, odpreti mi mora svoje srcé.“

„Storite to, čestiti gospod“, pritrdila je gospa Poliksena.

„Moje besede gotovo padejo na rodovitna tla.“

Daljši razgovor pretrgal je sluga, kateri je prišel, da bi gospéj Polikseni, kakor je rekel, povedal važno novico.

Ta človek je imel nalog, paziti na vsak korak Krištofov ter o njegovem početji natanko poročati. Naznanil je, da je prišel Dobran v grad ter da prosi, da bi mu bilo dovoljeno govoriti z gospodom vitezom. In ob enem je sluga pristavil: „Gospoda viteza ta hip sicer ni doma, a takoj se vrne s kratkega izprehoda.“

„Aj, to je čudno; kajti ako bi se podložnik rad zaradi časa pritožil, ali kaj prosil, dolžnost njegova je, priti k meni“, velí gospa Poliksena.

Potem pa pristavi: „Naj le gre k njemu; a zvedeti moramo, o čem se bosta razgovarjala. Idite za mano, prosim, čestiti oče.“

Koniáš ji sledí.

Gospa Poliksena vzame nekoliko ključev iz omare ter gre, spremljana od Koniáša, po dolgem hodniku v levo krilo gradu, kjer je stanoval Krištof. Tu je odprla neka vrata in stopila sta v sobo, katera je navadno služila gostom v stanovanju.

V sosedni sobi bival je Krištof. Duri s ključavnico in zapahom zaprte ločile so sobi.

Gospa Poliksena zapre s ključem vrata, skozi katera sta bila ustopila, pristavi k vratom, delečim sobi, dva stola, potem pa pravi: „Čestiti oče, odtod slišala bodeva vse, o čemer bosta onadva govorila.“

Usedeta se. Čez nekaj časa stopi Krištof z Dobranom v sobo. Koniáš in gospa Poliksena pazljivo vlečeta na uho.

„Prošnja je povod današnji moji poti k vam, gospod vitez“, nadaljuje Dobran razgovor, kakor je kazalo že zunaj pričeti.

„No, le izrecite svojo željo, obljubujem vam že naprej, da jo izpolnim, ako le zahtevate kaj pravičnega.“

(Dalje prih.)

delavskem gibanju, v katerem kaj odločno zago-
varja pravice delavcev. Obširno opisuje napredek
delavskega stanu v tem stoletju, in trdi, da delavci
nemajo še dovolj upliva na politične in gospodarske
zadeve. Posebno glede volilne pravice so še pri-
krajšani. Strajke odobrava Gladstone in pravi, da
se je z njimi že precej doseglo, če tudi ne toliko,
kolikor bi bilo želeli. Večkrat pa že strah pred straj-
kom več koristi, nego strajk sam.

Domače stvari.

— (Imenovanje.) Presvetli cesar imenoval
novoizvoljenega pravoslavne nadškofa in metro-
polita Jurija Brankovića tajnim svetnikom.

— (Odlikovanje.) Slavni hrvatski kipar
Ivan Rendić dobil je od ruskega carja dragocen
briljanten prstan, katerega mu je izročil ruski
konsul v Trstu. Povod temu odlikovanju je, da je
Rendić poklonil ruskemu carju ob poroki velikega
kneza Petra Nikolajeviča s princesinjo Milico črno-
gorško umetno delo, katero je car tudi vsprejel.

— (Za novo gledališče) je sedaj sta-
višče gotovo, ker se je z gosp. E. Mayerjem že
sklenila pogodba o njegovem vrtu z vilo ob Later-
manovem drevoredu. Kupnina iznaša, kakor smo
že omenili, 35 000 gld.

— (Slavjanski) koncertoval je s svojo
družbo dne 9. t. m. v Pragi. „Narodni Listy“ pi-
šejo o tem koncertu, da je imel prekrasen uspeh.
Gledališče bilo je jako polno in občinstvo je burno
in oduševljeno pozdravljalo svoje stare znance. Gosp.
Slavjanski vlada jako lepo s svojim prijetnim te-
norjem in še vedno gladko in neprisiljeno peva,
kakor pred desetimi leti. Gospodična Nadina stekla
si je s svojim lepim glasom in prekrasno kolora-
turo burno pohvalo. Potem rečeni list izredno po-
hvalno omenja posamične pesmi, posebno pa slavno
„Ej uhnen!“

— (Kanonična vizitacija in birmo-
vanje) bode dne 7. junija v Ljubnem, 8. junija v
Mošnjah, 9. junija v Lešah, dne 10. junija v Križi,
11. junija v Kovorji, 12. junija na Breznici, 13. ju-
nija v Dupljah, 14. junija v Naklem, 15. junija v
Goričah, popoldne pa v Trsteniku, 16. junija Pred-
dvorom, 17. junija v Kokri, 18. junija na Št. Urški
gori, 19. junija v Velesalu, 20. junija v Predosljih,
29. junija v Škofjiloki, 30. junija v Selcah in Bu-
kovšici, 1. julija v Dražgošah, 2. julija v Zalem
Logu, 3. julija v Sorici, 4. julija pri Št. Lenartu
in v Javorji, 5. julija na Trati in Lučini, 6. julija
v Leskovci, 7. julija v Novi Oslici, 8. julija v Stari
Oslici, 7. avgusta v Ribnici, 8. avgusta v Gotnici,
9. avgusta v Morovci, 10. avgusta v Dolenji vasi,
11. avgusta pri sv. Gregorji, 12. avgusta na Robu,
19. avgusta v Stanjah in Gozdu pri Kamniku, 20.
avgusta v Nevljah in Seli, 21. avgusta v Vranji
peči, 22. avgusta v Rovah, 23. avgusta v Zlatem
polji.

— (Nova ura.) Na nunske cerkve procelji
je že nekaj dni nova ura, katere kazalec in šte-
vilke so jako razločne. Ta ura je zelo umestna, ne
le za učenke v nunski šoli, ampak tudi za realca.
Želeti bi bilo, da bila ta ura tudi transparentna,
kar bi se pa dalo še popraviti.

— (Shod čevljarских pomočnikov,) ki se je vršil v nedeljo popoldne pri „Lozarji“,
bil je vrlo dobro obiskan. Udeležilo se ga je nad
70 članov. Pri volitvi v provizorični odbor bolniške
blagajne voljeni so bili gg. Kresnic, Grablovic,
Aleš, Šimnovec, Di in Kozin, kateri so izvolitev
tudi vsprejeli.

— (Vreme.) Včeraj začeli so se zloglasni „tri-
jaci“, katerih poljedelci navadno z bojaznijo prič-
kujejo. Letos menda ne bodo hudi. Danes so nam
donesli sicer precej dežja, sicer je pa temperatura
ugodna, da se ni kaj posebnega bati.

— (Iz Maribora) se nam javlja: V ne-
deljo po noči se je pripeljal semkaj nadvojvoda
Rainer in se odpeljal takoj dalje na Koroško
nadzorovat deželnih brambovcev.

— (Velocimeter) imenuje se stroj, ki
ga je izumil g. Belušić in s katerim se beleži, kako
dolgo je voznik vozil, kako dolgo pa stal. „Leipzi-
ger Illustrierte Zeitung“ priobčila je te dni sliko
tega stroja, ki je bil v Parizu odlikovan s prvo
nagrado.

— (Kmetijska in gozdarska razstava
na Dunaji.) Jutri ob 11. zberó se v rotundi mi-
nistri, veleposlaniki in poslaniki, člani obeh zbor-
nic državne zbornice, mestnega zbora in deželnega
odбора, predsednik razstave Josip knez Colloredo-
Mannsfeld, podpredsednika Fran grof Falkenhayn in

grof Kristijan Kinsky. Ko pride cesar v spremstvu
nadvojvoda, bode vojaška godba zaigrala cesarsko
pesem in potem bode predsednik v kratkem govoru
poprosil vladarja, da blagovoljno otvori razstavo.
Po otvorjenju bode cesar ogledal sam posamične od-
delke razstave. Na to razstavo odpeljali so se iz
Ljubljane: cesarski svetnik Murnik, kmetijske
družbe tajnik g. Pirč in še nekateri drugi gospodje.

— (Predavanje) o poletnem cepljenju
ameriških trt imel bode g. R. Dolenc, vodja vi-
narske in sadjarske šole na Grmu, dne 25. maja
(binkoštno nedeljo) dopoldne v Št. Vidu, popoldne
pa na Slapu pri Vipavi.

— (Saleška čitalnica v Šoštanji)
priredi letošnji društveni izlet dne 1. junija v Mo-
zirje, kjer bode ob 6. uri veselica s koncertom čit-
alniškega pevskega zbora. Vse natančneje se bode
pravočasno objavilo.

— (Slovanska čitalnica v Trstu). V
soboto dne 11. t. m. bil je dobro obiskani občni
zbor „Slovanske čitalnice“ v Trstu. To jako važno
in že 29 let obstoječe društvo navzlic neugodnemu
položaju vender dobro napreduje — letošnja bi-
lanca konča prebitka v gotovini 360 gld. Izvoljeni
so bili naslednji gospodje: Predsednikom: Ante
Truden; podpredsednikom: Ivan Mankoč; bla-
gajnikom: Hinko Viličić; tajnik: dr. Otokar Ry-
bař; odborniki: Ivan Abram, Ivan Maher,
dr. Miha Truden, Gjuró Vučković, Pollica
Mate; namestniki: dr. Fran Mandić, Ljudevit
Furlani in Josip Kavčič.

— (Razpust društev.) Tržaško name-
ništvo je razpustilo v zmislu § 24. zakona od 15.
nov. 1867. podporno društvo Tržaških težakov in
podporno društvo krojačev. Razpust teh nepotrebnih
društev je bil menda odločen že minolega me-
seca; ali nameštništvo ni hotelo z odlokom na dan
pred 1. majnikom, boječ se izgredov. Kakor se nam
vidi, pa ni bilo skoro treba teh društev razpuščati,
kajti hiral sta obe.

— (V Celovci) so sklenili drvarji, da
zahtevajo, da se jim plača za 30% zboljša tako, da
ima najmanjša dnina znašati 1 gld. 30 kr., da se
skrči delo na dnevni deset ur, in da se delo po
pogodbi odpravi. Ako delodajatelji ne ustrežejo njih
zahtevam, bodo pa dne 1. junija delo ustavili.

— (Nov poštni urad) otvori se 1. junija
v Podplatu na Štajerskem. Imel bode vsakdanjo
zvezo s Poljčanami in Rogatcem, oziroma Krapino.

— (Ušla sta iz ječe) v Trstu v noči od
sobote na nedeljo dva ujetnika, in sicer Ivan Vram,
ki je bil radi tatvine obsojen na dve leti ječe, in
Viktor Cante, kateri je bil v preiskovalnem za-
poru, ker je pred kratkim zavratno napal nekega
radarja na Piazza della legna.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Lvov 12. maja. Cesar odpelje se dne
2. septembra v Galicijo k manevrom Lvovskega
voja in bode dne 3., 4. in 5. septembra v
Lvovu bival.

Praga 12. maja. V Karlinu bili de-
lavski neredi. Poslali so vojaštvo tjakaj.

Praga 12. maja. Popoldne so sedem
delavcev zaprli. Ko so zvečer delavci Dane-
kove tovarne šli od dela, so jih strajkujoči
delavci napadali. Vojaki so kolovodje prijeli,
množico pa razgnali, potem nastal je mir.

Peterburg 12. maja. Italijanski vele-
poslanik pri ruskem dvoru, baron Marochotti,
pojde princu Napoljskemu nasproti, da ga bode
spremljal v Moskvo in Peterburg. Italijanska
naselbina dela velike priprave, da bode kra-
ljeviča dostojno pozdravila. Prihod kraljeviča
italijanskega v Peterburg pričakuje se na
29. dan maja.

Peterburg 12. maja. („Polit. Corre-
spondenz“) Rusko ministerstvo notranjih za-
dev dalo petim uradnikom nalog, da o raz-
merah nemških naselbin v Rusiji natančno po-
izvedujejo in o teh svojih poizvedbah podrobno
poročajo. Ta naredba je očitno v zvezi z
naredbami, ki jih je ruska vlada proti nadaljnjemu
priseljivanju Nemcev deloma že objavila, de-
loma jih pa še bode.

Lübeck 12. maja. Včeraj je nevihta
napravila veliko škode. Strela ubila je neko
žensko. V Wittenbergu je toča pobila.

Bruselj 12. maja. Most pri utrdbah ob
Mozi pri Namuru se je zrušil. Kolikor doslej
dognano, je pet delavcev mrtvih, dvajset teško

ranjenih. Število vseh žrtev pa je nekda še
veliko večje.

Hamburg 12. maja. Delavci v plinarnah
so delo ustavili.

Ručuk 12. maja. Železnica Jamboli-
Burgas se bode dne 14. maja slovesno otvorila.

Rim 12. maja. Hud vihar razrušil je
streho strelske zgradbe in slavalok ter pro-
uzročil mnogo škode. V pristanišči v Palermi
bilo več ladij poškodovanih.

Madrid 12. maja. Tukaj je bila razšir-
jena vest ob atentatu na kraljico regentko.
Vest ni bila resnična. Stvar je bila taka. Ko
se je kraljica vračala s severnega kolodvora,
kamor je bila spremljala infantko Evlalijo, za-
čul se je strel. Redarji so dognali, da je ca-
rinski uradnik bil strelil na goloba.

Praga 13. maja. Po noči bil povsod
mir. V Lieben-u so pred posamičnimi tovar-
nami vojaki postavljeni, redarji z nasajenimi
bajoneti stražijo po ulicah. Na tisoče strajku-
jočih, praznično oblečenih delavcev po glavnih
ulicah.

Kraljevi Dvor 13. maja. Po avten-
tičnih poročilih praznuje po vseh tovarnah
3000 delavcev. Tudi po okolici so začeli si-
loma braniti, da bi se delalo. Pogajanja doslej
brez uspeha. Položaj jako ozbiljen. Prosilo se
je za vojaško pomoč.

Budimpešta 13. maja. Skrajna levica
v dolnji zbornici je predlagala, da se domo-
vinski zakon prenaredi.

Budimpešta 13. maja. Pekovskih po-
magačev strajk je končan. Pomagači vsprejeli
deloma ugodne pogoje mojstrov.

Karlovc 13. maja. Vsled odločbe ce-
sarjeve je kongres na nedoločen čas odložen.

Razne vesti.

* (Generalno ravnateljstvo južne že-
leznice) razpošilja sklep računa za leto 1889.,
pri katerem so prvič železnice deljene na avstrijske.
Čisti dokodek avstrijske železnične mreže znaša
18.933.989 gold, ogerske železnične mreže pa
4.283.614 gold, torej skup 23.197.603 gold. ali
2.011.737 gold. več nego v prejšnjem letu; dohodki
lokalnih železnic in Dunajske zvezne železnice zna-
šali so 197.464 gold. ali 33.476 gold. manj nego
lani; obresti in drugi dohodki 311.102 gold. ali
32.108 gld. manj nego prejšnje leto; vsega skup
torej 23.706.167 gld. ali 1.634.599 gld. več nego
lani.

* (Vožnja v balonu.) V soboto popoldne
spustili so v aeronavtičnem zavodu v Dunajskem
pratru krasen balon z imenom „oče Radetzky“. Pri
jako ugodnem vremenu dvignil se je proti četrti
uri balon v zrak in čez dve uri siečno pri Leiters-
dorfu zopet nepoškodovan na zemljo dospel. Vozil
je 1500 metrov visoko. Vodil ga je vodja vojaškega
zrakoplovnega oddelka Viktor Silberer in razen
tega bili so še trije nadporočniki tistega oddelka v
ladjici.

* (Adeline Patti nagrade.) Adelina Patti
vrnila se je s svojega potovanja po Ameriki zopet
na svoje posestvo na Angleškem. Potovanje trajalo
je štiri mesece. V tem času je Patti 43 krat pela
in za to dobila 800.000 frankov nagrade. Navzlic
ti ogromni plači, sta impresarija Abbey in Gran
toliko zaslužila, da sta umetnici dala na prosto
voljo, naj sama določi, koliko bi zahtevala za
novo potovanje po Ameriki. Samo jedna predstava
v Bostonu vrgla je 105.000 frankov, predstava
„Traviata“ v Novem Yorku 75.000, po južni Ame-
riki pa je bilo vsak večer povprečno 120.000 fran-
kov dohodkov. Vrh tega dobila je Patti na tem
svojem potovanju daril, v skupni vrednosti dveh
milijonov frankov.

* (Jako čudno dogodbó) javljajo Bero-
linski dnevnik. Na neko kliniko prišla je 16letna
deklica, ki je služila za dekle in zbolela za božja-
stjo. Ta bolezen se je je prišla v zadnji službi,
katero je nastopila dne 16. aprila t. l., in to le
vsled grdega ravnanja. Spati je morala na pr. v neki
banji. Tam je prenočila že par nočij; kar nakrat
pa jame v tesni noči dne 20. aprila mrzla voda
po nji teči. Tega se deklica tako prestraši, da
naglo skoči iz banje ter jame letati po sobi sem-
tertja in upiti. Drugi dan pa so jo za to še ozmer-
jali. Vsled tega strahu je pa dobila božjast. —
Zakaj da je jela voda po njej teči, se ne ve, pač
pa se da misliti, da je najbrže sama v spanji ne-
vede pipo obrnila, da je jela voda po njej teči.

* (Sto rodbin pa le štirinajst otrok.)
Po izkazu Baranjanske stolice je v neki občini, v
Keteži živi sto rodbin le štirinajst otrok. Otroke
imajo le štiri rodbine, šestindvetdeset pa jih je brez
otrok.

* (Zastavljen otrok) V soboto popoldne
je neka kmetica v Sigmundstadt-u zastavila otroka
pri drugi ženski. Pri otroku bil je tudi domovinski
list, ki se je glasil na ime Leopold Strilla iz Mo-

ravske Tribave. Kmetica, ki je otroka zastavila, ga je imela prej v reji.

* (Nasledki hudih sanj.) V Parizu je oženjen mož, po imenu Louis Sallier, ki je imel v neki prodajalnici jajca preštevati, po noči od sobote na nedeljo naglo ustal iz postelje, zgrabil nabrušeno britev, si trikrat globoko prerezal vrat, potem poklical svojo soprogo in rekši jej: „Na svidenje Marija!“ skočil skozi okno in zdrobil stekleno streho nekega prodajalca. Vse to je storil, kakor slutijo zdravniki, le vsled hudih sanj. Nesrečnik še ni umrl in leži v bolnici.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tuji:

12. maja.

Pri **Stonu**: Lapajne iz Idrije. — Dveržak iz Grada. Kanka iz Brna. — Allina, Rohringer z Dunaja. — Kaiser iz Beljaka. — Fanniger iz Linca.

Pri **Malič**: Gesoler, Robiček, Benedek, Schlessinger, Schönberger z Dunaja. — Simovic iz Zagreba. — Loy iz Kočevja. — Recknitz iz Budimpešte. — Seschitz iz Grada. Grando iz Kranja.

Pri **bavarskem dvoru**: Markič iz Zagorja. Pri **Virantu**: Myrhar iz Dolenjevasi. — Stein iz Rakeka. — Dereani iz Železnikov.

Umrl so v Ljubljani:

12. maja: Mina Košir, tesarjeva žena, 86 let, Kravja dolina št. 11, za oslabljenjem.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
12. maja	7. zjutraj	728.7 mm.	13.6° C	sl. svz.	obl.	
	2. popol.	724.3 mm.	24.4° C	sl. vzh.	d. jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	725.6 mm.	16.6° C	brevz.	d. jas.	

Srednja temperatura 18.2°, za 4.8° nad normalom.

Dunajska borza

dné 13. maja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 89.45	gld. 89.40
Srebrna renta	99.05	90.05
Zlata renta	110.10	110.25
5% marena renta	101.65	101.60
Akcije narodne banke	947.—	948.—
Kreditne akcije	299.25	300.25
London	118.15	118.10
Srebro	—	—
Napol.	9.39 1/2	9.40
C. kr. cekini	5.56	5.57
Nemške marke	58.—	58.—
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	131 gld. 75 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	179
Ogerska zlata renta 4%	103	30
Ogerska papirna renta 5%	99	70
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	121
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	116	75
Kreditne srečke	100 gld.	185
Rudolfove srečke	10	19
Akcije anglo-avstr. banke	120	147
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	220	59

Učenca

krepke postave, poštenega obnašanja, vsprejemem takoj.

Leopold Blumauer,

(393—1)

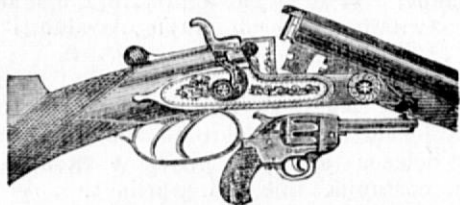
jermenar v Ljubljani.

JANEZ OGRIS

puškar

(341—5)

v Borovljah na Koroškem (Ferlach in Kärnten)

priporoča vsakovrstne dobre puške iz svoje delavnice. Ob enem naznanja, da tudi prenareja kresne puške na puške zadovke (Hinterlader) in prevzame druga popravila po najnižjih cenah.

Cenike s podobami dopošilja brezplačno in franko.

Razpis službe.

Pri mestni hranilnici Ljubljanski razpisuje se s tem začasno brezplačna

služba praktikanta.

Prositelji morajo izkazati poleg občne sposobnosti za to službo tudi popolno znanje slovenskega in nemškega jezika.

Prošnje naj se uložijo do 25. t. m.

(395)

Ravnateljstvo

mestne hranilnice Ljubljanske.

Srbske narodne pesmi

o boju na Kosovem.

Iz zapišne

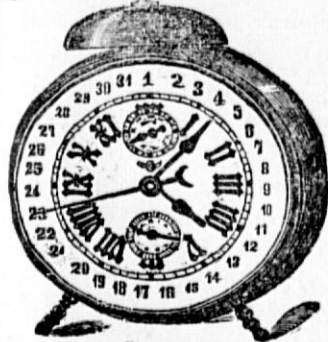
Ivana Mohorčiča.

V Ljubljani.

Založil Dragotin Hribar. — Tiskala „Narodna Tiskarna“ 1889.

Knjižica bode gotovo vsakomu, ki se zanima za srbate Srbe in njih pesem, dobro došla. Dobiti je v „Narodni Tiskarni“ v Ljubljani za ceno 30 kr., po pošti 32 kr.

Cena gl. 3.75 S koledrom gl. 4.75

Američanska urazbudilom

na sidro

s po noči svetečo eifer-nico. Visokost 18 cm, s poniklenim kovinskim okrovom.

MAYER-jeva

tovarniška zaloga ur. Dunaj, I., Bauernmarkt 12.

Če se vzamejo tri ure, pošljejo se franko na vsako pošto postajo. (187—20)

Zahvala

zavarovalne družbi za življenje „THE GRESHAM“ v Londonu.

Gospod Fran Bachmann zavaroval se je pri gor-nji družbi za slučaj smrti za znaten kapital.

Generalni zastopnik v Ljubljani je po smrti njegovi kapital s precejšnjim deležem dobil takoj izplačal, ne da bi bil kaj utrgal.

Zatorej se čutim zavezano, to javno naznanjati in slehernemu posebno priporočati ta ogromni solidni zavod.

V Ilirskeje Bistrici, dne 11. maja 1890.

(394)

Pavlina Bachmann.

A. BAYER-jeva

VELIKA MENAŽERIJA

na starem živinskem trgu, poleg parnega mlina.

Podrobnosti na plakatih.

(388—2)

Št. 435.

Natečaj.

(370—3)

Pri mestnej občini Novo Mesto je izpraznjeno

mesto občinskega tajnika

z letno plačo do 500 gld. Zahteva se primerna kavicija. — Prošnje so uložiti pri mestnem uradu Novomeškem do 21. dne maja 1890.

Mestno županstvo v Novem Mestu

dne 7. maja 1890.

Županov namestnik: Perko.

Srebrna kolajna na svetovni razstavi v Parizu 1889.

Dobiva se v vseh trafikah in prodajalnicah galanterij.

(11) Glavna zaloga: OTTO KANITZ & CO., Dunaj. (134)

Prva Brnska manufakturna razpošiljalnica BERNHARD TICHO, BRNO,

Zelny trh št. 18

razpošilja po poštne povzetji:

(267—6)

Raje Crepe čista volna, dvojno širok, 10 metrov gld. 5.—.	Domače platno 1 kos 30 vatl. 1/4 gl. 4.50. 1 kos 30 vatl. 3/4 gl. 5.50.	Garnitura iz ripsa obstoječa iz 2 posteljnih pregrinjali in z namiznega prta s svil. resami, gl. 4.—.	Ženske srajce iz šifona in platna, s fino vezenino, 3 kom. gld. 2.50.
Nouveautés v blagu za žensko obleko modno progasto in križasto, dvojno široko, 10 metrov gld. 8.—.	King tkanina boljša nego platno, 1 kos 30 vatlov 3/4 gl. 6.—.	Tuniške portières za jedno okno, kompletno, dva dela, gld. 3.50.	Ženske srajce iz močnega platna, z zobčastim obšivom, 6 komadov gld. 3.25.
Pisano praktično blago za domačo obleko, 10 metrov gld. 4.—.	Chiffon 1 kos 30 vatl. 1/4 gl. 5.50, najboljše baže gld. 6.50.	Garnitura iz jute 2 posteljni pregrinjali in 1 mizni prt z resami, gl. 3.50.	Moške srajce lastni izdelek, bele ali barvaste, 1 kos 1a. gld. 1.80, 11a. gld. 1.20.
Gladkobarvasto močno blago v vseh novih barvah, dvojno široko, 10 metrov gld. 5.—.	Canevas 1 kos 30 vatl. lila gl. 4.80. 1 k. 30 vatl. rudeč gl. 5.20.	Zastor iz jute turški uzorec, kompletni zastor gld. 2.30.	Delavske srajce iz Rumburškega oxforda, kompletno velike, 3 komadi gld. 2.—.
Chevron novovrstno, progasto blago, dvojno široko, 10 metrov gld. 5.50.	Prejnat canevas 1 kos 30 vatlov, lila in rudeč, gld. 6.—.	Holandski ostanki posobnih preprog 10—12 metrov dolgi, ostanki gld. 3.60.	Normalne srajce kompletne, velike, 1 kom. gld. 1.50.
Trinitnik dobre baže, 10 metrov gld. 2.80.	Oxford ki se sme prati, dobre baže, 1 kos 30 vatlov gld. 4.50.	Novejši francoski DOILS ki se sme prati, prekrasen počrk, 10 metrov gl. 3.50.	Normalne hlače kompletne, velike, 1 kom. gld. 1.50.
Črni terno saksonski fabrikat, dvojno širok, 10 metrov gld. 4.50.	Zephir za srajce najboljše in najpriporočljivejše, 1 k. 30 vatl. gl. 6.50.	Platnene rjuhe brez šiva, dobro domače platno, 3 kom. gld. 3.50.	Letno ogrinjalo 1/4 dolgo, gld. 1.20.
	Raje Rips v vseh barvah, 10 metrov gld. 3.50.	Platnene Java-brisače z vzornimi resami, 6 komadov gld. 2.10.	Šabraka najboljši izdelek, 190 cm. dolga, 130 cm. šir., gl. 1.50. Cesarskorumena fajakarska šabraka 1 kom. gld. 2.50.
	Boston ki se sme prati, najnovejši počrk, 10 metrov gl. 3.—.		

Uzorci zastonj in franko. — Ilustrovani modni časnik „BRÜNER NEUHEITEN“ zastonj in franko.

Velika kmetijska in

Od 14. maja do 15. oktobra.

Od 10. ure zjutraj do 10. ure zvečer.

gozdarska, umetnijska in obrtna

Razstava na

Fontaine lumineuse.

Park in rotunda.

Zvečer električno razsvetljeno.

Dunaji

v rotundi.

Ustoppina 40 kr. —

Ob nedeljah in praznikih 30 kr. —

Za otroke 20 kr.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Dragotin Hribar.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.